

Estimada Medea

d'Antonio Tarantino

Gramsci a Turi e altri testi © Ubulibri, 2009

Traducció d'Albert Arribas

Tu no en tens ni puta idea del que he suat per arribar fins an aquí i per trobar-me què? un vell xaruc, un imbècil que quan va ser el moment de defensar-me davant del tribunal suprem d'apel·lació va fer menys que aquell subnormal de l'advocat d'ofici, que només calia que et carreguessis la meitat de la culpa i an a mi me n'hauria tocat la meitat de la pena i tu no t'hauries podrit treballant an a la torpederia de Pula tampoc: gran carrera! que em deies que tu an a la torpederia de Pula eres un dirigent, un peix gros i en canvi an aquí dintre tu no hi comptes gens ni mica que si no mira't: un vellet plantat davant d'un got de vi barat, amb un abric dels d'abans de la guerra i la barba llarga.

Per no parlar de les teves cartes d'amor! Però quin amor ni quins collons? Jo an a tu no t'he importat mai una merda, i l'amor tres quarts del mateix, que a més a més

L'amor ja t'ho explicaré jo com l'he après a Sobibor i millor deixem-ho córrer que a més a més, quan l'Exèrcit Roig em va alliberar, des de Sobibor vaig tindre de caminar com una condemnada fins a Wroclaw que el que em va recollir per portar-me des de Wroclaw fins a Sosnowiec volia que li fes una d'aquelles coses que les dones segons ell, que a sobre era un paio d'Ostrava però no exactament d'Ostrava sinó d'un poble del costat que ara no recordo ben bé que devia ser de Novy Jicín o una cosa així i a sobre em volia explicar que les dones i sobretot les que ha alliberat l'Exèrcit Roig a Sobibor els hi han de fer obligatòriament allò an els d'Ostrava com ell que a sobre ell, saps, em portava amb el camió fins a Walbrzych cosa que t'asseguro que no fa puta gràcia que allavòrens els camions funcionaven amb carbó. Que a sobre ell m'ho va explicar tot però jo no hi estava gens d'acord amb ell que aquelles coses jo no les havia fet mai a ningú, ni quan tu i jo ens vem casar a Odessa que allavòrens semblava que érem feliços i an allà hi havíem tingut els fills. Que ell a sobre va treure de la guantera el manual de com les han de fer les dones aquelles coses an els homes, que jo no hi entenia ni un borrall però ell estava convençudíssim que una com jo, que n'havia passades de tots colors a Sobibor, estava obligada a fer com volia ell, que no era ni tan sols d'Ostrava. Que a més a més saps per a una com jo que ha estat a Sobibor fer-ho amb la boca o no no canvia gaire però jo no tenia experiència en aquelles coses que a sobre la discussió: es fa així, diu ell, no no es fa així dic jo, doncs allavòrens digue'm tu com es fa, diu ell, que jo intentava guanyar temps per arribar almenys fins

a Olomouc que després des d'allà jo hauria pogut passar la frontera i arribar fins a Praga. I allavòrens ell després de totes les explicacions de com es fa aquella cosa em va obligar a llegir el manual amb totes les explicacions escrites i inclús els dibuixets, i al final em va agafar pels cabells i em va fer ajupir-me, fins on volia ell, que a sobre després em va clavar una puntada de peu en el cul i em va tirar de la cabina, i érem en els afores d'un lloc que es diu Bistrica, on em vaig asseure en un guardacantó i em vaig aprendre de memòria el manual on s'explica que les que són com jo, d'origen txetxè, ho han de fer obligatòriament an els que baixen amb el camió des de Katowice-Rybnik-Woltislaw i continuen per Bratislava, sobretot si han sigut alliberades per l'Exèrcit Roig de la presó a Sobibor.

Ja et donaré jo estimada Medea per aquí i estimada Medea per allà com m'escrivies tu en temps de guerra quan an a mi m'havien tret del centre de reinserció de Venècia on jo feia de sastressa i els hi sargia els pantalons an el director i an el president del tribunal suprem d'apel·lació per enviar-me an aquell lloc de merda que es diu Sobibor i tu allavòrens em deies que t'havien fet capità de la San Marco però no era veritat perquè ja t'havien enviat a treballar an el magatzem de la torpederia de Pula que ja des del centre de reinserció de Venècia jo t'havia d'enviar tots els diners, aquells quatre xavos del sou que tu deies que amb els de la soldada no en tenies ni per fumar cigarros Milit que eren els que eren menys cars, idiota més que idiota, ja et donaré jo oficial de la San Marco...

Que a sobre va ser tot una qüestió política si jo vaig matar els meus fills, idiota més que idiota, que tu de política no hi has entès mai una puta merda, que vas néixer idiota i vas fer-te vell an a la torpederia de Pula, ja et donaré jo cartes d'amor: i estimada Medea per aquí i estimada Medea per allà, i envia'm una maleta que an aquí an a la torpederia de Pula ens falten els queviures per culpa dels alemanys i dels titistes, que inclús els italians no fan gens de broma. Però què volies que t'enviés des de Sobibor si a Sobibor només hi havien peles de patata, ja et donaré jo transferència! I a més a més què em tens de dir per culpa d'aquelles coses que vaig aprendre en el manual amb els dibuixets i les descripcions de com es fan aquelles coses an els que et carreguen a Klagenfurt i et descarreguen amb una coça al cul a Fillac o a Kranjska Gora, poc abans de la bifurcació que passant per Jesenice et porta cap a Nova Gorica. I allavòrens, senyor coronel del batalló San Marco, que tu com a màxim vas arribar a ser caporal, què li tens de retreure an una pobra dona de quaranta-vuit anys que va perdre la joventut entre el centre de reinserció de Venècia i Oswiecim que de Sobibor millor no parlar-ne, ja et donaré jo mamades... Que entre Postojna i Ljubljana em vaig tenir d'aprendre de memòria tot el manual, que an allà hi havien els americans, borratxos a totes hores, però tu ja et pots estar-te llepant una hora seguida que al final resulta que se t'adormen, blancs o negres, que almenys amb els anglesos aquests almenys tenen un mínim de decència, que com a higiene els anglesos no es faran mai un bidet en tota la carrera però almenys tenen aquell mínim de decència encara que arribin a generals sense fer-se mai ni una puta dutxa.

Que a sobre tu et pensaves que tenies talent polític però al final com que les coses de la política són d'una simplicitat que inclús un idiota com tu està en condicions d'entendre-les, al final t'hi vas trobar en aquell lloc perquè ets incapaç de distingir entre democràcia oligarquia filosofia i tirania, que quan m'escrivies des de Pula i em demanaves explicacions jo des d'un lloc com Sobibor t'ho havia d'explicar tot fil per randa: o sigui que si els ciutadans de la polis polonesa, com ara Katowice, són honestos allavòrens la democràcia va bé, però si són animals com els de Igoumenitsa allavòrens va tot de puto cul i és millor allavòrens una plutocràcia filosòfica o una república artística com la de Weimar que després an allà va ser tot un gran merder, ja et donaré jo estimada Medea... I és així, estimat idiota, que vas anar a petar an a la torpederia de Pula treballant primer per als italians després per als alemanys i finalment per als titistes, sense comptar els anglesos i americans que aquests no estan per bromes, i et vas cabrejar en aquell lloc igual que em vaig cabrejar jo que m'ho vaig aprendre tot del manual amb els dibuixets que an allà hi és tot sobre com es fan aquelles coses per norma, res de coses improvisades, especialment en el tram de carretera que et porta fins a Rijeka des de Zagreb passant per Karlovac, que no et dic lo que em va passar en aquell tram infernal que si no després tu te'm poses gelós i em demanes que em posi així i aixà perquè ara tu també t'has tornat un degenerat com aquells que em van portar a Sarajevo des de Banja Luka que a sobre jo m'hi vaig deixar les ungles caminant com una condemnada fins a Mostar i a Split perquè de gasolina no en quedava i ja no tirava gens.

Però per què et tens de posar gelós, pobre vellet xaruc i cascat de tant estar-te assegut an a la torpederia de Pula i de tant fotre't tot el pixarelles que hi vas beure, que an a tu si et posen an al davant un tros de tia com la Marlene tu no fas res més que pixar-t'hi a sobre, ja et donaré jo estimada Medea... Que tota aquesta història va començar per la teva estupidesa, per la teva vanitat, per la teva immoralitat, que allavòrens em passaves per davant amb la teva xicoteta quan ens havíem refugiat an allà a Kirovohrad, a la quinta forca per culpa que tu i ton pare n'havíeu fetes de tots colors: un dia aliats amb els blancs, el dia següent amb els rojos, per acabar amb els negres abans que t'enviessin an a la torpederia de Pula. Que a sobre jo saps els meus nens me'ls estimava, que per a una mare agafar una destrat i parti'ls-hi el crani an els seus dos fills no fa puta gràcia, sobretot si després té d'agafar gasolina i cala'ls-hi foc an els seus dos nens, i tot només per fer desaparèixer les proves del delictes: i tot per culpa teva, d'aquella bruixa que jo tinc la sospita que et va corrompre precisament amb aquelles coses que hi havien escrites en el manual on hi han totes les coses que les dones, de Sobibor o no, els hi han de fer an els seus amants, sobretot si tenen un rang social elevat com tu, idiota més que idiota. I va ser an allà que jo em vaig posar gelosa, que si ho arribo a saber jo el cap te'l tallava an a tu... (Ara Medea ploriqueja fins al final.)

Que jo els meus fills me'ls estimava... que em va perdre la gelosia... que ja ho sabia que certes coses no s'han de fer mai de cap de les maneres... que a més a més no té tant a veure amb Sobibor o amb el centre de reinserció

de Venècia... Que expiar esclar que s'ha d'expiar... me cagon dena... però les criatures no cal tocar-les... que quan un neix ve del no-res i ve an el món per voluntat divina, polles a part, i perdona'm si utilitzo paraules que ni a Sobibor... paraules definitives igual que jo em vaig tornar definitiva a Sobibor, igual que tu idiota més que idiota et vas tornar definitiu an a la torpederia de Pula, igual que és definitiva la mort dels meus nens... igual que és definitiu i absolut néixer abans que morir... que per tenir aquells dos fills vem estar-nos-hi set anys... que tu un cop anaves trompa i no funcionaves... i em donaves la culpa an a mi que em deies que no tenia prou òvuls per les trompes de Farinopi... que després jo et deia an a tu que tenies els espermatozous alcoholitzats... i que ara la tenies dura i ara no... millor dit dura no la tenies gairebé mai per culpa d'aquella que et xuclava tota la substància i amb mi només hi venies per pixar-te-m'hi... que va ser tot plegat un drama grec... que aquella crec que el manual amb els dibuixets se l'havia après de memòria...

Què fas? plores tu també, vell? Però per què tens de plorar... ara lo que està fet ja està fet, s'ha acabat tot i ningú no té el poder de fer-nos tornar endarrere, a nosaltres, amb els nostres errors, amb les nostres culpes... que si només hi penso em ve una ràbia... que almenys déu ens tindria d'haver fet marxa enrere... que si un s'equivoca un cop a la vida sempre s'hi pot posar un pedaç, com lo de les càmeres d'aire de les bicis... Has punxat? Cap problema, an aquí hi ha el pedaç i tot torna a ser com abans... els teus fills tornen al món, les ferides es cicatritzen i tots junts, jo tu i les nostres criatures tornem a

començar la pedalada, pel caminet amorós del nostre jardí florit... Ah, dóna-me'n un got també an a mi, vell xaruc... Au, vine, repenja't en mi... si he sobreviscut a Sobibor i tu an a la torpederia de Pula, vol dir que aquesta nit un lloc qualsevol per dormir el trobarem. Encara que no hi hagi déu per a ningú.